

S S V F

Stockholms Skolors Veteranförening
1979 - 2004

Styrelse 1982

Från vänster Gunnar Lindqvist, Margit Olsson, Annie Strömbom, Anna-Carin Almström, Birger Jarlhem, David Thörnblom, Bertil Hansson och Erik Brunhoff.

Veteranförning

– kan det va' nå't?

Frågan ställdes 1982 till tre medlemmar i dåvarande styrelsen, Birger Jarlhem, Annie Strömbom och David Thörnblom av en skribent i Skol - Stockholm. (Tidningen Skol - Stockholm delades ut till alla skolor under åren 1982 – 1995).

Journalisten sammanfattar svaren i två ord: entusiasm och brist.

Alla var ivriga och villiga att åstadkomma något bra för sina medlemmar – men frågorna hopade sig och problemen....

Brist på pengar, brist på lämpliga (och tillräckligt stora) lokaler, brist på administrativ hjälp.....

Olika yrkesgrupper inom skolförvaltningen har sina egna pensionärsföreningar, påpekade Birger Jarlhem – vi ska inte göra samma saker som andra redan gör.

David Thörnblom talade varmt för veteraner som faddrar i skolan och tänkte sig kurser som förberedelse.

Men andra kurser ska vi inte ha – det sköter studieförbunden.

Annie Strömbom talade om ekonomin som ett stort problem – de olika förvaltningarna lämnar olika stora bidrag till sina veteranföreningar – det borde vara lika för alla.

Dessutom behöver vi en medlemsförteckning och borde nog ta in en liten avgift så att vi kan ordna trevliga program.

Slutligen gick frågan till personaldirektören Hans-Göran Nilsson, som ansåg att en veteranförening skulle man absolut ha och dessutom lovade att försöka bidra till en långsiktig lösning på problemen. Kanske hjälpa till med lokal och skrivhjälp.

SÅ BÖRJADE DET.....

I en motion till stadsfullmäktige 1975 föreslog Hadar Cars och Kerstin Åslund, båda från folkpartiet, att pensionärs - eller veteranföreningar skulle bildas inom kommunens förvaltningar. Motionen antogs 1976. Tanken var att verksamheten skulle skötas av pensionärerna själva med stöd från förvaltningarna – såväl personellt som ekonomiskt.

Skolförvaltningen hade vid denna tid ca 3400 pensionärer varav ca 2000 lärare.

1977 uttalade företagsnämnden sitt ja till bildande av pensionärsförening och ett brev gick ut till pensionärerna där personalavdelningen efterlyste intresse för en sådan förening.

1978 inbjöd skoldirektören till ett första möte – ca 200 kom – rektor Gunno Hoppe berättade om livet i en grundskola år 1978 och Emil Ivring, känd som "soft music man" och anställd i Stockholms skolor spelade.

Vid mötet bildades en kommitté, som skulle arbeta vidare med planerna på en väl fungerande veteranförening.

Ordförande och sammankallande blev Tage Olsén. Ledamöter var Birger Jarlhem, Annie Strömbom, Ruth Nissar, Ture Åström, Valborg Simonsson och Gunnar Hellner. Förvaltningens representanter blev Olle Waldner och Anna Göransson.

Lite senare samma år ombildades kommittén till en interimsstyrelse och slutligen var det dags:

1979-04-23 bildades Stockholms Skolförvaltnings Veteranförening vid ett möte i Skärholmens gymnasium med cirka 300 deltagare.

Elever från Södra Latins musikklasser underhöll, skoldirektör Henning Öberg höll ett föredrag under rubriken "Skolan i ständig förändring" och rektor Ingvar Karlenäs informerade om Skärholmens gymnasium. Interimsstyrelsens medlemmar valdes till ordinarie styrelse med Birger Jarlhem som ordförande och de första stadgarna fastställdes.

Styrelse 2003 - 2004

Stående från vänster: Folke Trägårdh, Janne Rask, Johnny Dahlin, ordf.

Britt-Marie Göransson, Marianne Widstrand, Roland Ljungqvist,

Sittande från vänster: Mona Danasten, Barbro Granlind, Gunvor Björe-Thorild
Barbro Abrahamsson.

Saknas på bilden: Nils-Erik Alsén, Olov Eriksson, Per Gunnar Mossberg och
Kerstin Thörnvall.

I början bestod verksamheten av årsmöte varje år, men styrelsen arbetade för att utöka programmet. Problemet hette pengar.... Det fanns inga beslut om bidrag till verksamheten, utgifterna täcktes av bidrag från personaldirektörens konto för personalbefrämjande åtgärder – det var svårt att upprätta en medlemsföretckning när alla pensionärer automatiskt blev medlemmar ... inbjudningar till möten kom i retur eftersom man inte hade aktuella adresser...

VERKSAMHETEN GÅR VIDARE....

1982 infördes förändringar till det bättre – stadgarna ändrades så att varje pensionär måste aktivt *önska* att få bli medlem och program - verksamheten startade med en bussutflykt till Kedjebo internatskola.

1983 ordnades besök i Riddarfjärdsskolan och en utflykt till Hagaparken och i december träffades medlemmarna för första gången till *adventskaffe* i Kungsholms församlingssal. Just adventskaffet har blivit en hållbar tradition – det har serverats alla år därefter!

1984 bildades en programkommitté och sedan dess har program - utbudet successivt utökats från ett till två erbjudanden per månad (sommarmånaderna undantagna) till dagens tjocka programluntor.

1985 avgick *Birger Jarlhem* som ordförande och *Svea Ekdahl* valdes till hans efterträdare. 1992 tillträdde *Knut-Roland Ohlsson*, som år 2001 avlöstes av vår nuvarande ordförande *Johnny Dahlin*.

1985 var ett betydelsefullt år för föreningen även på ett annat plan: förvaltningen beslutade om ett *årligt ekonomiskt bidrag*, som innebar att föreningen blev självstyrande. Stadgarna ändrades som konsekvens av detta – i fortsättningen skulle en kassör utses inom styrelsen och såväl revisorer som valkommitté skulle väljas vid årsmötena.

1985 fick en av förvaltningens anställda i uppgift att lägga upp och sköta föreningens medlemsregister i kommunens dator. Registret överfördes senare till en persondator. Förvaltningen ställde också upp med hantering av post, såväl ankommande som utgående.

Till föreningens första kassör valdes detta år *Gustaf Lööf*, som kvarstod till och med verksamhetsåret 1995 då stadsdelsnämnderna var på väg att införas och föreningen kunde förutse ändrade villkor.

Gustafs brev till valkommitténs sammankallande i januari 1996 där han meddelade att han inte stod till förfogande för återval kan förtjäna att citeras:

Undertecknad har sedan år 1985 - då föreningens styrelse för första gången erhöll ekonomiskt bidrag från Skolstyrelsen med åtföljande självstyrelse - fungerat som ansvarig kassör.

En funktion med ett verksamhetsområde, som varit mig till mycken stor glädje och tillfredsställelse. Dels arbetsuppgifterna som i sig själva varit synnerligen stimulerande, dels arbetsgemenskapen med styrelsens övriga medlemmar vilken under en entusiastisk ordförande kommit att utvecklas till en vänskapens kamratgrupp med solid arbetsglädje i syfte att på bästa sätt vilja bereda våra för varje år allt flera medlemmar ett gott utbyte av att vara anslutna till föreningen.

Sedan fortsätter brevet med motivering till avsägelsen och en önskan om god fortsättning på år 1996.

1987 ändrades föreningens namn till **Stockholms Skolors Veteranförening**.

MEDLEMMAR

Till mötet den 23 april 1979, då föreningen bildades, hade 600 brev med inbjudningar kommit i retur. Det var svårt att nå de aktuella pensionärerna trots annonser i Sv D och DN, samt i

tidningen Skol - Stockholm. Betydligt närmare en lösning på problemet kom man, när pensionshandläggarna vid skolför – valtningen från och med 1983 erbjöd sig att bifoga information om föreningen till de blivande pensionärerna.

Antalet medlemmar ökade sedan successivt från 603 i april 1984, i dec 1987 var siffran 1 002, i dec 1994 1 902 och i dec 1997 2 005!

Under 1998, då medlemsavgiften infördes minskade antalet till 1 335. Sedan dess har vi noterat en årlig ökning och föreningen hade vid årsskiftet 2003/2004 nått 1 585 medlemmar.

När detta skrivs är vi över 1 600 och så gott som varje dag ringer eller skriver någon och önskar anmäla sig.

Vi sänder numera regelbundet ut information om föreningen till skolorna i Stockholm.

PROGRAM

I dag bjuder programmet, som sänds ut 4 gånger per år, på en varierad verksamhet från vandringar och föredrag till heldagstur med buss och spännande studiebesök. Styrelsen utgör, precis som på Gustaf Lööfs tid, fortfarande en entusiastisk skara av idégivare och vi får många bevis på uppskattning från våra medlemmar.

Vi har varit med om guidade båtfärder i Stockholm med omgivning – besök på Berns med lunch (som lockade över 250 deltagare). Cosmonova, guldtrummet på Historiska museet, dansträffar med levande musik (Gunno Hoppe), konserter på Nybrokajen är exempel på andra uppskattade arrangemang. Några "höjdare" under senare år har väl jazzluncherna på Fasching varit, liksom konserten hösten 2003 med Berndt Egerbladh och hans orkester.

Vi får sedan några år också möjlighet att köpa teaterbiljetter till bra priser – även detta mycket uppskattat.

ELDSJÄLAR måste finnas i alla föreningar....

En av de första var *David Thörnblom*, vice ordförande och initiativtagare till projektet "GAMMAL - UNG". Projektet pågick under 10 år och engagerade pensionärer och skolor. Skolorna valde representanter och man försökte anknyta intresserade pensionärer till skolor i närheten. Det handlade om att finnas på plats i skolan – skapa kontakter med elever och mellan elever, samt försöka lindra den ensamhetskänsla, som finns hos många unga. Ett samarbete med ANT-verksamheten (alkohol, narkotika, tobak) diskuterades också. Socialnämnden gav bidrag första året. Någon utbredd verksamhet blev det inte – projektet byggde på personliga kontakter, som ofta var svåra skapa och upprätthålla.

En annan eldsjäl är *Mildred "Millan" Andersson*. Hon fick tidigt ansvar för programverksamheten och arbetade intensivt med att utöka den med olika attraktiva besöksmål.

Under många år (1988 - 2000) stod också VÄNTJÄNST på programmet och det var Millan, som med stort engagemang åtog sig huvudansvaret för denna verksamhet. Det visade sig dock vara svårt att på ett bra sätt koppla ihop den som erbjöd hjälp med den som önskade få hjälpen. Det blev ibland långa och tröttsamma resor. Styrelsen fann så småningom att lokala väntjänstgrupper nog gjorde effektivare insatser och verksamheten avslutades.

Knut - Roland Ohlsson genomförde 1993 en omfattande ENKÄT bland medlemmarna för att få bättre kunskap om vad man önskade av sin förening i fråga om program och andra aktiviteter. Den resulterade i två tättskrivna A4-sidor med förslag och namn på kontaktpersoner. Dokumentet användes i styrelsens arbete med programmet och Knut-Roland lade ner mycket arbete på att efterkomma de framförda önskemålen.

Ett resultat utgjorde den *cirkelverksamhet*, som startades 1994 med grupper i bridge, engelska, musiklyssning och målning.

Senare har utbudet breddats med bl a litteraturgrupper, tyska, franska och rörelseträning.

Musiklyssningen förtjänar nog ett speciellt omnämnande. Under *Gunnar Mörths* eminenta ledning fick en lycklig skara sitt musikaliska kunnande avsevärt utökat och fick därtill avnjuta härlig pianomusik som avslutning på varje session. Gunnars kunskaper verkade outtömliga. Han presenterade dem på ett lättsamt och humoristiskt sätt.

Slutligen: utan *Gunvor Lindhs* trägna och noggranna förarbete hade dessa sidor inte kunnat sammanställas. Gunvor, tidigare föreningens sekreterare under 14 år, arbetar nu på styrelsens uppdrag med att gå igenom och sammanföra våra pärmar till ett material, som kan lämnas till Stadsarkivet. Där kan sedan framtida intresserade få veta ALLT om Veteranföreningens verksamhet under de gångna 25 åren!

Veteranförening

– har det va'tt nå't?

Ja, vi firar ju 25-årsjubileum i år!

Att döma av reaktioner vi får från våra medlemmar och det stora antal anmälningar vi kan registrera till de olika arrangemangen, så har vi fortfarande problem, men de är av det mera angenäma slaget : vi måste beställa extra visningar till det mesta!

Vi har ett litet arbetsrum med telefonsvarare och dator – vi arbetar med att förenkla vår administration och hjälps åt att besvara de frågor vi får och lösa de problem som dyker upp. Senast vi hade ett returnerat brev, var det faktiskt brevbäraren, som hade gjort fel!

Fortfarande är målet för oss att ha nöjda medlemmar!
Vi tar också gärna emot tips och förslag till aktiviteter, tack!

Gunvor Lindhs arkiverade data har bearbetats till denna skrift
av Barbro Granlind, sekreterare